

Igaüks ei haara õpetaja mõttelendu

Õppida ei ole eriti raske. Välja arvatud siis, kui õpetaja on uuest osast kiiresti üle libisenud.

Vahel juhtub, et õpetaja jutustab uue tunni materjali kiiresti ära ega tunne huvi, kas me ikka saime kõigest aru. Tema meelest on loomulik, et kogu klass taipab hetkega.

Aga igaühel pole õpetaja mõttelendu.

Kui olen juba tunni ajal kõigest aru saanud, kulub mul koduste tööde tegemiseks tund või poolteist. Mulle meeldib geograafia, sest tuleb maa-kaardilt väikesi riike otsida, samuti prantsuse keel.

Õpilase elu oleks palju kergem, kui tunnid oleksid lühemad. Seda eriti algklassides. Muidu on laps tunni lõpuks täiesti ära väsinud.

Ka vahetunnid võiksid olla pisut pikemad, siis jõuaks uueks tunniks välja puhata. Söögivahetund aga peaks olema 10 minutit pikem. Sööklasse võiks õpilasi lasta näiteks igast klassist kümnekaupa. Oleks vähem kära ja ka rikutud toitu ei oleks nii palju. Praegu tormavad kõik pärast kella helinat koolisööklasse ja kugistavad kiiresti oma taldrikutäie alla.

Koolis võiks toimuda tihemini üri-

Koolitee

**Piret
Laanepere,
8. klassi
õpilane**

tusi, mis igaühele huvi pakuks. Vist igas koolis tähistatakse õpetajate ja valentinipäeva. Need päevad võiksid olla fantaasiarikkamad, kui nad meie koolis seni on olnud. Näiteks õpetajate päev oli eelmisel aastal äravahtamiseni sarnane tavalisele koolipäevale.

Mõnes koolis juba on, kuid igas klassis võiks olla valitud organisatorite klubi, kes hoolitseks, et koolielu igavaks ei muutuks. Klubisse võiksid kuuluda need, kellel on mõtteid, kuidas koolipeod huvitavamaks muuta.